

Les Guerres Púniques. El context a la Península Ibèrica i les Illes Balears

Les Guerres púniques són els enfrontaments entre Cartago i Roma pel domini de la Mediterrània.

En els seu orígens els contactes entre ambdues civilitzacions van estar basats en relacions comercials i amb una convivència pacífica a l'antiga Magna Grècia (Sicília). Poc a poc, emperò, els desitjos de domini faran que les relacions es refredin i es converteixin en enfrontaments armats.

Hi hagué tres guerres púniques:

1 Primera Guerra Púnica (264- 241ac) Roma i Cartago entren en conflicte a Sicília i el resultat és la victòria de Roma que consolida el seu poder en el Mediterrani (Nord Península Itàlica, Sicília, Còrsega i Sardenya).

2. Segona Guerra Púnica.(218-205ac) En aquesta és quan entra en escena la Península Ibèrica. Després de la Primera Guerra Púnica, i la derrota cartaginesa, els nordafricans es fixen en la Península, ja que no hi havia presència romana. Els generals encarregats de la conquesta foren Amilcar, Asdrúbal i Aníbal.

Quan el 211 els púnics ja s'han fet amb el llevant peninsular, Roma entra en guerra i poc a poc es va fent amb els territoris conquerits per Cartago.

El paper de les Illes Balears en les guerres púniques fou que molts foners van actuar de mercenaris, al costat dels cartaginesos, i a les ordres d'Amílcar, Asdrúbal i més tard d'Aníbal.

3. Tercera Guerra Púnica (149-146). És la derrota definitiva dels cartaginesos a la seva ciutat per part de Roma.

Conquesta romana de les Illes Balears

“... la situació geogràfica de les Illes Balears fou essencial perquè la cultura talaiòtica rebés fortes influències d’altres cultures i pobles de la conca mediterrània. La majoria d’aquests pobles que ens visitaven, fenicis, grecs i cartaginesos, ho feien de manera pacífica i amb una estratègia comercial.

Però els cartaginesos, a més de comerciar, també empraren la gent de les Illes Balears com a guerrers en campanyes bèl·liques que mantingueren contra els romans per l’hegemonia de la Mediterrània occidental i central.

Una vegada que Roma s’erigí com la principal potència mediterrània, després de derrotar definitivament la rival Cartago, la incorporació de les illes als seus extensos dominis era només una qüestió de temps.

L’any 123 ac. Roma conquistà les Illes Balears i en aquesta ocasió no es tractà de simples contactes comercials sinó que el nostre arxipèlag passà a formar part dels territoris administrats per la república romana. Per als illencs, en especial per als de Mallorca i Menorca, començava un període de grans canvis de forma de vida. La influència romana va incidir en els habitants de les Balears en un procés progressiu i irreversible d’aculturació. És el que coneixem amb el nom de romanització. “

VVAA, Història de les Illes Balears

Estrabó també fonamenta en el fet de la pirateria la raó de Roma per dur a terme la conquesta de les illes. Sembla cert que alguns dels habitants de les illes exercien aquesta activitat atacant les naus que efectuaven el trajecte entre la Península Itàlica i la Ibèrica.

Així, el 123, Cecili Metel començà la conquesta, campanya que es perllongaria durant dos anys. La conquesta no fou fàcil, ja que els foners balears, àgils llançant pedres amb les passeges, van impedir l’arribada de vaixells, fins que Roma va aconseguir sortejar el perill tapant els vaixells amb grans pells.

Una vegada entraren a les Illes es produí la introducció d’elements romans (romanització) entre els quals hem de desta



